Inſerit: et meſtis ſepe vocata venit.
Quid me felicem totiens iactaſtis amici.
Qui cecidit ſtabili non erit ille gradu
Beata eſt reſpublica cui princeps ſapiens dominatur
Phia omniū virtutum eſt magiſtra.
Imprudentia rerum merita mutare non poteſt
Prauoꝝ exercitꝰ ſi aīoſior ſit ſapiens tñ nō eſt qr a nullo duce
Deteriora velle noſtri defectus eſt ⌊regitur
Minuit ſe quodāmō ꝓbantis ↄſcie ſecretū quotiēs oſtētādo
ſe vel iactitando de factis ſuis recepit fame precium.
O ſtelliferi ↄditor orbis qui ꝑpetuo nexus ſolio: rabido celuꝫ
turbine verſas legemqꝫ pati ſidera cogis.
Oīa certo fine gubernas Hoīm ſolos reſpiſcis actus
Non ſolū qđ ante oculos ſitum eſt ſufficit intueri.
¶ Sequūtur auto. ij. libri de ↄſolatione philoſophie

Rerum exitus prudentia metitur.
In omni aduerſitate fortune infeliciſſimum genꝰ infor-
tunij eſt ſe recordari fuiſſe felicem
In rebus fortuitis non eſt beatitudo: qr omnia fortuita au-
ferri poſſunt ſed beatitudo eſt bonum ſtabile.
Beatitudo eſt ſummū bonū nature rōne dirigentis.
Natura modicis minimiſqꝫ ↄtēta ē cuiꝰ ſacietateꝫ ſi volueris
vrgere ſuꝑfluis. aut iniocūdū erit qđ infunderis aut noxium
Homines deo ſimiles ſunt mente
Ceteris aīantibꝰ ſe ignorare ex natura: hoībꝰ āt vitio venit.
Illud nego bonū eſſe qđ nocet habenti
O diues qui nūc gladiū ſolicitꝰ ꝑtimeſcis ſi huiꝰ vite callem
vacuꝰ intraſſes: coram latrone vacuus cantaſſes.
O q̄ꝫ preclara eſt opum beatitudo mortalium quas cuꝫ ade-
ptus fueris ſecus eſſe deſiſtis.
Si corpꝰ hoīs ſpectas quid imbecilliꝰ reꝑire q̄as. nec in di-
uitijs nec in gēmis nec in agroꝝ vel predioꝝ poſſeſſione nec
in pulcritudine: nec in fama: nec in gloria beatitudo ↄſiſtit
Finiti ⁊ infiniti nulla eſt proportio.
Oīs terre circulꝰ ad celi ſpaciū ↄpatꝰ puncti rōnem obtinet
Amicos habere preciociſſimū gēmis diuitiaꝝ eſt.